



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyně Mgr. Andrey Veselé a Mgr. Jany Jurečkové ve věci

žalobkyně

I. J.,

bytem X

zastoupena **PKF APOGEO Tax, s. r. o.**

sídlem Rohanské nábřeží 671/15, 186 00 Praha 8

proti

žalovanému

Odvolací finanční ředitelství

sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2025, č. j. 4040/25/5200-10423-713573

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3 (dále jen „finanční úřad“) vyzval žalobkyni dne 3. 1. 2024 k podání dodatečného daňového přiznání ze zdaňovací období roku 2021 v náhradní lhůtě 15 dnů od doručení rozhodnutí. Lhůta uplynula dne 19. 1. 2024. Daňový subjekt (žalobkyně) osobně donesla v dané lhůtě veškeré podklady ke koupi a prodeji nemovitých věcí a předala do rukou pracovnice vyřizující výzvu k podání dodatečného daňového přiznání paní K. Č. Vzhledem k tomu, že ze strany finančního úřadu neměl daňový subjekt žádnou reakci, ohlásil zplnomocněný zástupce daňového subjektu dne 13. 3. 2024 vstup do daňového řízení, aby zjistil stav řízení. Následně dne 28. 6. 2024 oznámil daňový subjekt svůj záměr podat dodatečné daňové přiznání a učinil tak dne 31. 7. 2024, kde deklaroval doplatek na dani ve výši 806 115 Kč.
2. Dne 19. 8. 2024 vydal finanční úřad dodatečný platební výměr č. j. 6544841/24/2003-51523-111962, kde byla doměřena daňovému subjektu daň ve výši 806 115 Kč a daňová ztráta ve výši - 816 412 Kč a dále stanoveno penále ve výši 169 388 Kč dle § 251 odst. 3 z. č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Finanční úřad uvedl, že pro stanovení daně byly využity údaje z podaného dodatečného daňového přiznání ze dne 31. 7. 2024.
3. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, o kterém žalovaný rozhodl rozhodnutím ze dne 12. 2. 2025 č. j. 4040/25/5200-10423-713573 (dále jen „napadené rozhodnutí“) tak, že se odvolání zamítá a potvrzuje se prvostupňové rozhodnutí.
4. Žalobkyně s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a navrhuje jak jeho zrušení, tak i zrušení prvostupňového rozhodnutí.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

5. Žalobkyně v žalobě tvrdila, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože jí bylo neoprávněně uloženo penále z daně, která byla doměřena na základě jejího dodatečného daňového přiznání. Podle § 251 odst. 4 daňového řádu se penále neukládá, pokud bylo přiznání přípustné. Žalovaný však přiznání označil za nepřípustné, aniž by se dostatečně zabýval okolnostmi jeho podání, osobní komunikací daňového subjektu s úřední osobou a okolnostmi vedení spisu správcem daně. Tím podle žalobkyně došlo k závažnému zásahu do jejích procesních práv, což činí rozhodnutí nezákonným.
6. **První žalobní námitka** se týkala přípustnosti dodatečného daňového přiznání. Dodatečné daňové přiznání bylo podáno dne 31. 7. 2024, poté co žalobkyně již reagovala na výzvu finančního úřadu a za situace, kdy finanční úřad na její sdělení nereagoval. Dle žalobkyně je dodatečné daňové přiznání přípustné a nelze souhlasit s tím, že bylo podané po lhůtě.
7. **Druhá žalobní námitka** se týkala neúplného vedení spisového materiálu. Zástupce daňového subjektu při fyzickém nahlížení do spisu dne 26. 2. 2025 zjistil, že spisový materiál je neúplný a nesplňuje požadavky daňového řádu, zejména ust. § 64. Chyběla časová posloupnost dokumentů a nebylo možné ověřit, kdy byly jednotlivé písemnosti do spisu zařazeny. Navíc

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

ve spise absentovaly jakékoliv podklady k tvrzení správce daně, jak zjistil, že došlo k prodeji nemovitostí v roce 2021, a nebylo jasné, jak se některé dokumenty do spisu dostaly.

8. Daňový zástupce upozornil správce daně, že listinné důkazy byly předány osobně daňovým subjektem na výzvu správce daně, ale ve spise o tom není žádný záznam. Proto podal stížnost dle § 261 daňového řádu a následně požádal o soupis písemností. Správce daně reagoval novým soupisem, kde již byly dokumenty uvedeny s datem, což podle zástupce dokazuje manipulaci se spisem.
9. Zpochybněna byla i správnost uvedených dat, protože není jisté, kdy byly dokumenty skutečně do spisového materiálu zařazeny. Daňový subjekt nemá žádný důkaz o předání, a proto navrhuje výslech svědkyně – samotného daňového subjektu. Celkově nebyl spis veden řádně a žalovaný neověřil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že daňový subjekt reagoval na výzvu a podal dodatečné daňové přiznání, mělo být toto přiznání považováno za přípustné a nemělo být uloženo penále.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že s uvedenými námitkami nesouhlasí a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a spisový materiál.
11. K nezákonnosti napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobkyně měla povinnost uvést příjem z prodeje nemovitostí již do daňového přiznání za rok 2021 jako příjem podle § 10 ZDP. Správce daně ji vyzval k podání dodatečného daňového přiznání, ale žalobkyně ve lhůtě nereagovala a dodatečné daňové přiznání nepodala. Po marném uplynutí lhůty bylo zahájeno doměřovací řízení. Dodatečné přiznání podala až 31. 7. 2024, tedy v průběhu doměřovacího řízení, což je podle § 145a odst. 1 nepřípustné. Nepřípustné tvrzení nevyvolává zákonné účinky, ale údaje z něj byly využity pro stanovení daně. Uložení penále k doměřené dani a daňové ztrátě bylo podle žalovaného v souladu se zákonem. Námitka žalobkyně, že dodatečné přiznání bylo nesprávně vyhodnoceno jako nepřípustné, je považována za nedůvodnou.
12. Žalobkyně tvrdila, že její dodatečné daňové přiznání mělo být posouzeno jako přípustné a bez uložení penále, neboť reagovala na výzvu správce daně předložením dokumentů. Dle žalovaného dodatečné přiznání bylo podáno až v průběhu doměřovacího řízení, což je podle § 145a odst. 1 daňového řádu nepřípustné. Aktivita žalobkyně (předložení listin) není podáním daňového přiznání ani zahájením řízení. Údaje z nepřípustného přiznání lze využít pro stanovení daně, ale daň se považuje za doměřenou z moci úřední, nikoli „podle dodatečného přiznání“. Podle judikatury NSS nelze v takovém případě použít výluky z povinnosti hradit penále (§ 251 odst. 4 daňového řádu). Žalobkyně měla povinnost podat řádné přiznání v roce 2022 nebo dodatečné přiznání ve lhůtě stanovené výzvou. Nesplnění této povinnosti znamená vznik penále.
13. K procesním vadám a neúplnému vedení spisu žalovaný uvedl, že zástupce žalobkyně při nahlížení do spisu dne 26. 2. 2025 podal stížnost na údajnou neúplnost spisu a porušení § 64 a násl. daňového řádu. Nahlížení však proběhlo až po vydání napadeného rozhodnutí; stížnost byla prošetřena a vyrozumění doručeno dne 8. 4. 2025. Žalobkyně namítala, že ve spise jsou založené listiny bez úředního záznamu o jejich doručení, což mělo dokazovat její aktivitu na výzvu správce daně.
14. Žalovaný dále uvedl, že spis byl odvolacím orgánu předán v rozsahu odpovídajícím odvolacím námitkám, nemusí tedy obsahovat všechny dokumenty. Podstatné je, že žalobkyně podala dodatečné daňové přiznání až v průběhu doměřovacího řízení, což je podle

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

§ 145a odst. 1 nepřipustné. Úřední záznam o doručení listin není povinností správce daně; doručené dokumenty byly řádně zaevidovány v systému ADIS EPI s čísly jednacími a datem doručení. Evidence dokumentů probíhá podle Spisového řádu Finanční správy a zákona o archivnictví; postup při přijímání zásilek je standardizovaný.

15. Námitka žalobkyně, že spis nebyl úplný a žalovaný neprověřoval původ písemností, je podle žalovaného nedůvodná. V odvolání žalobkyně namítala pouze podání dodatečného daňového přiznání, nikoli absenci záznamů, proto odvolací orgán neměl povinnost tyto skutečnosti zkoumat. Žalobkyně byla seznámena s obsahem spisu prostřednictvím korespondenčního nahlížení, přičemž tehdy absenci záznamů nenamítala. K absenci záznamu o vyhledávací činnosti správce daně žalovaný uvádí, že tento záznam nebyl nezbytný, protože při doměření daně byly využity údaje z dodatečného přiznání (byť nepřipustného). V odvolacím řízení žalobkyně nespороvala vyhledávací činnost, doměřený základ daně ani důvody výzvy, proto nebylo nutné záznamy o vyhledávací činnosti zkoumat.
16. Námitka žalobkyně, že spis obsahoval pouze názvy písemností bez dat a že správce daně manipuloval se spisem, je podle žalovaného nedůvodná. Žalobkyně byla seznámena s obsahem spisu a obdržela soupis písemností, později i nový soupis s daty zaevidování, což bylo provedeno řádně na její žádost. Absenci dat žalobkyně nenamítala v řízení před správcem daně ani v odvolacím řízení. Správce daně sdělil, kdy byly listiny zařazeny do spisu (22. 1. 2024 a 8. 2. 2024) a ověřil, že žalobkyně předložila důkazy dne 9. 1. 2024 a 8. 2. 2024. I když mohlo dojít k odlišnému datu doručení, nejde o zásadní procesní pochybení ovlivňující zákonnost rozhodnutí. Předložené listiny nebyly reakcí na výzvu k podání dodatečného přiznání, které žalobkyně podala až 31. 7. 2024, po uplynutí lhůty (19. 1. 2024).
17. K návrhu žalobkyně na její výslech žalovaný uvedl, že takový návrh je nedůvodný, protože soudní řízení je přezkumné a nemůže nahrazovat dokazování, které mělo proběhnout v rámci správního řízení. Důkazní břemeno ohledně doručení listin správcem daně leží na daňovém subjektu, nikoli na správci daně. Pokud žalobkyně tvrdí, že listiny předala osobně, měla si vyžádat potvrzení o převzetí; její opomenutí nelze napravit v soudním řízení.
18. Spor se týká pouze penále, a žalovaný připomíná judikaturu NSS: pokud je možné zrušit jen část výroku (např. o penále), má být upřednostněno dílčí zrušení před celkovou kasací. Žalovaný uzavírá, že pokud soud zaujme odlišný názor, měl by zrušit pouze část výroku týkající se povinnosti uhradit penále a ve zbytku žalobu zamítnout.

III.

Posouzení žaloby

19. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Jiné vady, k nimž by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.
20. Při jednání soudu dne 12. 11. 2025 setrvali účastníci na svých skutkových i právních stanoviscích.
21. Žaloba není důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

22. Jádrem sporu je zákonnost uloženého penále dle § 251 odst. 4 daňového řádu a tomu předcházející otázka přípustnosti podaného dodatečného daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob.
23. **První žalobní námitkou** žalobkyně namítala, že dodatečné daňové přiznání k dani z příjmů fyzických osob je přípustné, neboť bylo podané poté, co daňový subjekt (dále jen „žalobkyně“) reagoval na výzvu finančního úřadu a ten zůstal bez reakce. Žalobkyně nesouhlasila s tím, že dodatečné daňové přiznání bylo podané po lhůtě.
24. Tato námitka není důvodná.
25. Podle ust. § 1 odst. 4 písm. b) daňového řádu *daňovým tvrzením je dodatečné daňové tvrzení, a to dodatečné daňové přiznání, následné hlášení nebo dodatečné vyúčtování.*
26. Podle ust. § 145 odst. 2 daňového řádu *Pokud lze důvodně předpokládat, že bude daň doměřena, může správce daně vyzvat daňový subjekt k podání dodatečného daňového tvrzení a stanovit náhradní lhůtu. Nevyhoví-li daňový subjekt této výzvě ve stanovené lhůtě, může správce daně doměřit daň podle pomůcek.*
27. Podle ust. § 145 odst. 4 daňového řádu *Nevyhoví-li daňový subjekt výzvě k podání daňového tvrzení a nečiní-li ve lhůtě uvedené ve výzvě podání, kterým se zahajuje vyměřovací nebo doměřovací řízení, je vyměřovací nebo doměřovací řízení zahájeno uplynutím této lhůty.*
28. Podle ust. § 72 odst. 1 daňového řádu *Formulářovým podáním se pro účely správy daní rozumí daňové tvrzení, přihláška k registraci a oznámení o změně registračních údajů, včetně příloh, které jsou jejich součástí.*
29. Podle ust. § 72 odst. 2 daňového řádu *Formulářové podání lze podat pouze*
 - a) *na tiskopise vydaném Ministerstvem financí,*
 - b) *na tištěném výstupu, který*
 1. *má údaje, náležitosti a jejich uspořádání shodné s tiskopisem vydaným Ministerstvem financí nebo*
 2. *odpovídá vzoru formulářového podání podle vyhlášky podle odstavce 5, nebo*
 - c) *elektronicky s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně.*
30. Podle ust. § 70 odst. 2 daňového řádu *Podání se posuzuje podle skutečného obsahu a bez ohledu na to, jak je označeno.*
31. Podle ust. § 73 odst. 1 daňového řádu *Podání se činí u příslušného správce daně. Podání je učiněno dnem, kdy tomuto správci daně došlo.*
32. Podle ust. § 251 odst. 4 daňového řádu *Povinnost uhradit penále nevzniká z daně dodatečně tvrzené v dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování, na jehož základě došlo k doměření daně. To neplatí, pokud toto dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování nebylo přípustné.*
33. Žalobkyně byla dne 3. 1. 2024 vyzvána finančním úřadem k podání dodatečného daňového přiznání za zdaňovací období roku 2021 v náhradní lhůtě do 15 dnů od doručení rozhodnutí (výzva k podání dodatečného daňového přiznání); lhůta uplynula dne 19. 1. 2024.
34. Žalobkyně v žalobě tvrdí, že během dané lhůty osobně donesla na finanční úřad veškeré podklady ke koupi a prodeji nemovitých věcí, konkrétně: darovací smlouvu mezi I. J. a J.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

P., protokol o vytyčení hranice pozemků, výpis z katastru nemovitostí u parcely X, kupní smlouvu mezi J. P. a I. J. na prodej pozemků p. č. X a p. č. Y ze dne 19. 5. 2021, kupní smlouvu se smlouvou o advokátní úschově mezi I. J. a R. Š a R. H. na prodej pozemků p. č. Z ze dne 27. 1. 2021, kupní smlouvu se smlouvou o advokátní úschově mezi I. J. a V. P. a M. P. na prodej pozemků p. č. V ze dne 30. 3. 202, prohlášení o pravosti podpisu na listině sepsané advokátem ze dne 30. 3. 2021, kupní smlouvu mezi ASDIGA CZECH s.r.o. a I. J. na koupi pozemků p. č. W ze dne 30. 8. 2017 a potvrzení o složení doplatku kupní ceny mezi I. J. a J. P. ze dne 20. 5. 2021, a to do rukou pracovnice finančního úřadu, která byla uvedena jako osoba vyřizující vydanou výzvu k podání dodatečného daňového přiznání.

35. Soud doplňuje, že tyto skutečnosti žalobkyně v odvolání netvrdila. To sice nebrání tomu, aby je uplatnila v žalobě, avšak žalovaný se touto námitkou v odvolacím řízení nemohl zabývat a ve svém rozhodnutí je vypořádat. .
36. Ze správního spisu soud zjistil, že na základě podané stížnosti při protokolovaném jednání dne 26. 2. 2025 došlo k interní emailové komunikaci v rámci finančního úřadu, při které bylo zjištěno, že žalobkyně na finanční úřad osobně donesla dokumenty dne 9. 1. 2024 a předala je pracovníci finančního úřadu, která byla uvedena jako osoba vyřizující vydanou výzvu k podání dodatečného daňového přiznání. Tato pracovnice však dokumenty zaevidovala do aplikace EPI až dne 22. 1. 2024.
37. Žalobkyně měla za to, že osobním předáním dokumentů reagovala na výzvu orgánu daňové správy a svou povinnost splnila. Vzhledem k absenci jakékoliv reakce vstoupil do daňového řízení zplnomocněný zástupce žalobkyně a požádal o nahlížení do spisu. Na základě nahlédnutí do spisu oznámil zástupce žalobkyně záměr podat dodatečné daňové přiznání, což také učinil dne 31. 7. 2024.
38. Dne 19. 8. 2024 vydal finanční úřad dodatečný platební výměr č. j. 6544841/24/2003-51523-111962, kterým doměřil daň ve výši 806 115 Kč a daňovou ztrátu ve výši 816 412 Kč a stanovil rovněž penále ve výši 169 388 Kč dle § 251 odst. 3 daňového řádu, neboť dodatečné daňové přiznání bylo podáno opožděně, přičemž podle ust. § 145 odst. 4 daňového řádu uplynutím lhůty k podání dodatečného daňového přiznání je zahájeno doměřovací řízení. Podané dodatečné daňové přiznání bylo vyhodnoceno jako nepřijatelné.
39. Soud je toho názoru, že podané dodatečné daňové přiznání bylo nepřijatelné a ztotožňuje se tak se žalovaným.
40. Výzvou ze dne 3. 1. 2024 byla žalobkyně vyzvána k podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob (dále jen „Výzva“). Ve Výzvě bylo jasně a srozumitelně uvedeno, co má žalobkyně doložit a v jaké lhůtě. Žalobkyně byla rovněž poučena, jaké následky bude mít nevyhovění Výzvě.
41. Žalobkyně i přes tuto Výzvu ve lhůtě dodatečné daňové přiznání nepodala. Podle ust. § 72 daňového řádu se formulářovým podáním rozumí daňové tvrzení a takové se podává dle odst. 2 na speciálním formuláři splňující podmínky tohoto odstavce. Pokud žalobkyně osobně zanesla na finanční úřad dokumenty, které se měly týkat převodu nemovitostí, nemohla tím dodatečné daňové přiznání nahradit.
42. Soud nesdílí názor, že finanční úřad měl na žalobkyniní doložené dokumenty nějak reagovat, neboť pokud žalobkyně donesla dokumenty na finanční úřad dne 9. 1. 2024, měla tak dalších několik dní na splnění své povinnosti vyplývající z Výzvy až do dne 18. 1. 2024. Ke dni 9. 1.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

2024 tedy nebyla ještě v prodlení s podáním dodatečného daňového přiznání, a správce daně tak neměl důvod ji jakkoliv urgovat, resp. povinnost vyhovět Výzvě jí jakkoliv připomínat.

43. Žalobkyně svou povinnost však nesplnila, když nepodala dodatečné daňové přiznání ve lhůtě. Žalobkyně rovněž v žalobě netvrdila, že by formulář dodatečného daňového přiznání podat zapoměla. Jak sama uvedla, měla jednoduše za to, že podáním dokumentů uvedených v bodě 24 svou povinnost splnila. Z Výzvy ale nevyplývá žádná povinnost k doložení uvedených dokumentů, nýbrž pouze povinnost podat dodatečné daňové přiznání ve lhůtě 15 dnů od doručení Výzvy.
44. Vzhledem k tomu, že marným uplynutím náhradní lhůty k podání dodatečného daňového přiznání bylo zahájeno doměřovací řízení, finanční úřad konal správně, jestliže dodatečné daňové přiznání podané žalobkyní až dne 31. 7. 2024 posoudil jako nepřípustné a v rámci dodatečného platebního výměru uložil žalobkyni zaplatit penále ve výši 169 388 Kč v souladu s § 251 daňového řádu.
45. K tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2015, č. j. 9 Afs 66/2015-36, kde je v bodě 44 jasně řečeno: *Jinými slovy, pokud správce daně vyzve daňový subjekt k předložení dodatečného daňového tvrzení a ten výzvě vyhoví, nemá daňový subjekt žádný zákonem stanovený nárok na zahájení postupu k odstranění pochybností či dokazování, jak se uvádí v důvodové zprávě. V této souvislosti lze připomenout, že při aplikaci § 144 daňového řádu dokonce nemá ani právo se odvolat a podrobit zákonnost takto dodatečně přiznané daně odvolacímu přezkumu. Splněním výzvy tedy daňový subjekt více méně rezignuje na prověřování zákonnosti takto přiznané daně. Nesplněním výzvy se vystavuje riziku doměření daně podle pomůcek a následně omezenému odvolacímu (soudnímu) přezkumu.*
46. Soud doplňuje, že bylo na žalobkyně, aby si zjistila, jakým způsobem má na Výzvu finančního úřadu reagovat, a pokud nevěděla, měla využít služeb daňového poradce (což nakonec učinila, ale až po lhůtě k podání dodatečného daňového přiznání).
47. **V druhé žalobní námitce** žalobkyně namítala neúplné vedení spisového materiálu. Spisový materiál předložený zástupci žalobkyně obsahoval pouze názvy písemností bez uvedení konkrétního data, kdy byly písemnosti do spisu zařazeny. Zástupce také upozornil, že se ve spise nacházejí podklady, ze kterých není zřejmé, jak se tyto písemnosti ve spise ocitly, neboť není k dispozici úřední záznam. Dne 20. 3. 2025 bylo zástupci žalobkyně doručeno sdělení s uvedením dat doručení podkladů žalobkyní, a to data 22. 1. 2024 podklady evidované pod č. j. 373802/24/2003-52525-608602 a 8. 2. 2024 podklady evidované pod č. j. 873206/24/2003-52525-608602.
48. Soud doplňuje, že toto žalobkyně v odvolání netvrdila, žalovaný se tak touto námitkou v odvolacím řízení nemohl zabývat.
49. Námitka není důvodná.
50. Podle ust. § 63 odst. 1 daňového řádu *O důležitých úkonech při správě daní, které nejsou součástí protokolu, sepíše správce daně úřední záznam, ve kterém zachytí skutečnosti, které mají vztah ke správě daní, zjištěné zejména z ústních sdělení, oznámení, poznámek, obsahů telefonických hovorů a jiných spisových materiálů.*
51. Podle ust. § 64 odst. 1 daňového řádu *Písemnosti týkající se práv a povinností daňového subjektu se zakládají do spisu, který vede příslušný správce daně. Těmito písemnostmi jsou zejména*
 - a) *písemnosti obsahující podání,*

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

b) písemná vyhotovení rozhodnutí,

c) protokoly,

d) úřední záznamy.

52. Podle ust. § 64 odst. 5 daňového řádu *Jednotlivé části spisu musí obsahovat soupis všech písemností, které jsou v nich založeny; písemnosti ve spisu se řadí v časové posloupnosti, označují se jednotlivými pořadovými čísly a vedou se pod společnou spisovou značkou.*
53. Podle ust. § 92 odst. 5 písm. a) *Správce daně prokazuje a) oznámení vlastních písemností.*
54. Soud je toho názoru, že podání písemností není v souladu s § 63 odst. 1 daňového řádu úkonem, o němž by se měl vyhotovit úřední záznam. Úřední záznam slouží k zachycení ústních sdělení, oznámení, poznámek a obsahů telefonních hovorů.
55. Evidence dokumentů je vedena na finančních úřadech v elektronické podobě v systému spisové služby ADIS EPI. Ze správního spisu soud zjistil, že podané dokumenty byly do systému ADIS EPI zaevidované dne 22. 1. 2024 a 8. 2. 2024, ačkoliv je žalobkyně na finanční úřad osobně donesla již 9. 1. 2024. Pokud si žalobkyně sama nevyžádala potvrzení o převzetí dokumentů, nebylo povinností finančního úřadu takové potvrzení vydat v souladu § 92 odst. 5 písm. a) daňového řádu.
56. Tvrzení žalobkyně, že správní spis neobsahuje podklady, na základě kterých by bylo možné ověřit tvrzení finančního úřadu, že v součinnosti třetích osob obdržel informaci, že žalobkyně uskutečnila prodej nemovitostí, není dle soudu pro tuto věc relevantní. Žalobkyně uskutečnění prodeje nemovitostí nespороvala, ani povinnost podat dodatečné daňové přiznání. Rovněž nebylo sporu o vydání Výzvy, informace o vyhledávací činnosti tak nemusely být součástí spisu.
57. Soud doplňuje, že žalobkyně se poprvé seznámila s obsahem spisu v rámci korespondenčního nahlížení dne 10. 4. 2024 a proti obsahu spisu ničeho nenamítala. Následně dne 5. 3. 2025 byl žalobkyni poskytnut na její žádost nový soupis písemností obsahující data zaevidování písemností do informačního systému finančního úřadu. Soud tak nesdílí názor žalobkyně ohledně manipulace se spisem, neboť spis splňoval zákonné požadavky uvedené v § 64 odst. 5 daňového řádu.
58. Pokud jde o tvrzení žalobkyně ohledně pochybností o správnosti zařazení dat osobně podaných dokumentů, soud připouští, že ze strany finančního úřadu došlo k odlišnému sdělení dat doručení dokumentů, když sdělil, že dokumenty byly doručeny dne 22. 1. 2024 a dne 8. 2. 2024, ačkoliv dokumenty byly podané na finanční úřad dne 9. 1. 2024. Finanční úřad ani žalovaný tuto skutečnost nerozporují. Pro soud je však zásadní, že žalobkyně podala dodatečné daňové přiznání až dne 31. 7. 2024, tedy až několik měsíců po uplynutí lhůty uvedené ve Výzvě.
59. Soud tak konstatuje, že ačkoliv finanční úřad pochybil, když osobně podané dokumenty zaevidoval do systému se zpožděním, toto procesní pochybení nemá zásadní vliv na zákonnost prvostupňového a napadeného rozhodnutí. Pro věc samou je podstatná právě jen skutečnost, že žalobkyně, ač byla řádně a srozumitelně vyzvána, nepodala dodatečné daňové přiznání ve stanovené lhůtě, byť byla poučena o možných následcích takového opomenutí. Zjištěné, resp. tvrzené nedostatky ve vedení daňového spisu a nemají – a ani mít nemohou – na tuto skutečnost žádný vliv.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

60. Konečně soud uvádí, že nevyhověl návrhu žalobkyně na provedení jejího výslechu, neboť skutková zjištění dostupná jak z daňového spisu, tak z vyjádření žalobkyně i žalovaného, byla pro rozhodnutí o žalobě dostačující.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

61. Jelikož soud neshledal žalobu důvodnou, podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního ji zamítl.
62. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 soudního řádu správního. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 12. listopadu 2025

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.